

ספר היו דברים מעולם

הסודות הגנוזים של העולם התורני

חלק שלישי

שלל מאורעות פלאיים ומסתוריים, רוויי הוד קדומים
ידועות מפתיעות וגלויים מסעירים, פרקי הווה ופרשיות עבר
מסתר חביון ומבית גנוז של חכמי הדורות

אכן נודע הדבר, כבוד מלכים הקור דבר, דבר דבור על
אופנו, לדעת מה למעלה ממך, מימים ימימה. כי מראש
צורים אראנו, מראש הררי קדם וממגד גבעות עולם,
לזכור ימים מקדם ולהבין שנות דור ודור באספקלריית
חכמי הדורות וספרי דברי הימים.

כי הדברים עתיקים, מנהג ותיקים, שבעתיים מזוהקים
וכראי מוצק חזקים. יסודם בדברי הצדיקים, ועל
אדניהם מוצקים. שר המושקים, כתבונה ידלה ממים
עמוקים. מזן אל זן מפיקים, אור בהיר בשחקים. כולו
מחמדים וחכו ממתיקים, כסף מחושקים, נחמדים מזהב
מתוקים.

צור ישראל בעזרת ישראל מעולם ועד עולם
ישראל דגדדוביין
מחבר ספר 'הנחמדים מזהב'
עיר האבות ערד יצ"ו

ואתן שנת

"יש דבר שיאמר ראה זה תש הוא קבר תיה לעלמים אשר היה מלפני"
(תשפ"ו)

כל הזכויות שמורות

ישראל הנדריין

רחוב אתרוג 34 ערד

08-9952649

058-3232-649

d089952649@gmail.com

כל זכויות התמונות והמסמכים

שמורות לבעליהם:

הרב איתם הנקין ז"ל הי"ד

הרב יהודה לוינר

ויקיפדיה

בית הספה"ל

ועוד אוספים פרטיים

(סעיף 27א לחוק זכויות יוצרים)

תשואות חן חן להם!

כריכה ועיצוב:

שייע ברים – סטודיו אורנג'ל

עימוד:

ש"ס – הרב שמואל סאמעט

עיבוד ובניית תמונות:

ארכיון 'חדשים גם ישנים'

הייתה בפיו?! ראוי גם להבחין בדיוק שיש בפרטים: 'למעלה משנה אחת' - ולא 'בן שנה' סתמא; 'בליל שגמלתו אמו' ולא ביום. **מדובר איפוא בזכרון מדויק ביותר היורד לפרטי פרטים של זיכרון ההתרחשות.**

דומה שהצדק עם בעל 'עלי תמר' (ירושלמי שם) אשר העלה כאן השערה קולעת אל המטרה: אותו זכרון אינו אלא רבי חיים פאלאג'י בכבודו ובעצמו, והוא הגבר אשר בזכרוננו נחקק דבר זה. ובכדי שלא להתפאר הסתיר את העובדה כי בו הדברים אמורים וכתב זאת בסתמא.

אם אכן כך, הרי שאנו יודעים כמעט את כל הפרטים של זכרון מופלא זה: רבי חיים פאלאג'י נולד ביום י"ט חשון תקמ"ח לאמו מרת קאלי קאדין, בת הרב היר"ח - הגאון רבי רפאל יוסף חזן, הראשון לציון ובעל 'חקרי לב'. כעבור למעלה משנה, דהיינו במהלך שנת תקמ"ט, גמלתו אמו והעולל הרך זכר זאת כל ימי חייו.

כיוצא בזה גם נמצא בכתבי הגה"צ אב"ד קיוויאשד, את אשר סיפר הרה"ק רבי שלמה הראשון מבאבוב, אודות זקנו הרה"ק רבי חיים מצאנז, אשר סח כי הוא **זוכר את פני הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב, כאשר בהיותו כבן שנה אחת! הלכה אומנתו לראות את הרבי, ונשאה אותו עמו בזרועותיה. ועדיין חקוק בזכרוננו צורתו הקדושה וצורת כל האנשים אשר היו אתו.**

כאשר נתפעלו השומעים, אמר הרה"ק מצאנז: מה לכם משתאים, והלא איתא בתלמוד הירושלמי, שרבי יהושע בן לוי היה זוכר את המוהל מיום שנימול לשמונה (קובץ 'עץ חיים', גליון יד עמ' קפז. וראה פרטי עובדא זו בהרחבה בספר 'דרכי חיים', סיפורים אות לז, ועוד).

כי זכר כל היצור

עם עדויות אלו המחדדות את החידוש הרב שיש בזכירת דברים שאירעו סמוך לבואו לעולם, נפתח את הפרק הנוכחי העוסק בזכרונות הקיימים במוחם של אנשים מהתקופה של קודם בואם לעולם. למרבה הפלא, אנו נראה ונוכיח שאין מדובר כאן רק בתופעות יוצאות דופן, אלא **זכרונות המצויים אצל כל אדם ואדם באשר הוא**, אלא שהבריות אינן מודעות לכך שלמעשה ידיעות אלו הם זכרונות עמוקים שלהם מירחי קדם.

נקדים ונחדד כי אין המדובר כמובן בזכרונות חדים וברורים, אלא יותר בסגנון

דָּדָה-וּ' [= תחושה בה האדם מרגיש כי כבר היה בעבר במצב דומה למה שהוא חווה עתה בהווה].

לאותם זכרונות יש השלכות ברורות: הם משפיעים על האדם באופן של 'תת מודע', ומביאות אותו להתנהגויות מסויימות שבלעדיהם לא היו מתרחשות. בפרק זה נצביע על דברים מסויימים שהם 'פועל יוצא' ברור ומובהק לכך שאדם זוכר במעמקי נפשו את אשר היה עמו לפני בואו לעולם.

בד בבד נציין שקיימת גם תופעה יוצאת דופן בה יש אנשים מסויימים שהם בעלי זכרונות מובהקים וברורים מהזמנים של קודם בואם לעולם, מה שאינו מצוי אצל שאר אנשים מהשורה. אמנם יודגש שלא עסקנו כאן כלל בזכרונות מגלגולים קודמים, שהוא עניין נפרד לחלוטין, וכבר עסקנו בזה בחלק הראשון של ספרנו 'היו דברים מעולם' (פרק ג).

אזכרה נגינת': שירת המלאכים

"ואני שמעתי מפי זקן טעם נפלא... ואציגנו הנה בתוספת טובה על הנשמע". במילים אלו פותח רבינו שלמה אלקבץ, בעל 'לכה דודי', את גילוי המדהים אודות זיכרון פלאי המצוי אצל כל אדם ואדם מהזמן של קודם בואו לעולם: זכרון שירת המלאכים!

בסיס הדברים הגיע לאזניו של רבינו שלמה אלקבץ מפיו של זקן אלמוני, ורבינו שלמה אלקבץ הוסיף על כך נופך משלו, מילתא בטעמא, עד שהתוספת הייתה כמרובה על העיקר.

ואלו דבריו בספרו 'מנות הלוי' (מגילת אסתר, א ח):

"ולמה שהיו הניגון וה'מושיקה' [= מוזיקה] דבר יערב לנפש, לסיבת היותה מורגלת בשמע זה בהיותה במרום, כנודע למי שלא יכחיש פשוטן של מקראות ואמיתתן, ומלאכי מרום פותחים את פיהם [בְּקִדְשָׁה וּבְטִהָרָה. בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה] וּמְבַרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפַאֲרִים [וּמַעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלִּיכִים...] בְּשִׁפְּהַ בְּרוּרָה [וּבְנִעִימָה]'. 'וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנָפֵיהֶם [כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שִׁדִּי בְּלִכְתָּם קוֹל הַמֶּלֶךְ כְּקוֹל מִחְנָה]' (יחזקאל א כד).

דבר ידוע, לכל מי שאינו מכחיש את אמיתות פשוטו של מקרא, קובע רבינו שלמה אלקבץ, שהסיבה לכך שצלילי המוזיקה הם ערבים ונעימים לנפש האדם השומעם, היא כיון שהתרגל לשמוע את שירת וזמרת המלאכים עוד בהיותו

במרום. בשל כך, כשאדם שומע בעולם הזה את צלילי המוזיקה, הרי הוא נזכר מאותם צלילים ששמע בעבר, ונפשו עליו תערוג.

ממשיך רבינו שלמה אלקבץ וכותב, כי מתיקות ועריבות זכרון שירת המלאכים יכולה להשפיע על האדם בצורה דראסטית, עד כדי כך שיש השומעים צלילי מוזיקה והיא משפיעה עליהם להגיע לידי שכרון דעת ואיבוד חושים מוחלט, ויש כאלה שתחטפם שינה עמוקה מאוד כתוצאה משמיעת המוזיקה.

בקרב אנשים אלו זכרון שירת המלאכים חזק במיוחד, והמוזיקה שהם שומעים מעוררת בהם, יותר מאשר אצל אנשים אחרים, את הזכרון הקדום. אמנם גם אלו שאינם בדרגה גבוהה שכזאת, יכולה המוזיקה להשפיע עליהם שלא יאכלו ולא ישתו וישכחו לחלוטין מצרכי גופם.

לפיכך, תינוקות קטנים וילדים רכים השומעים צלילי מוזיקה, באים לידי שינה מהירה ועמוקה, עוד יותר מאנשים מבוגרים, עד שיש מהתינוקות והקטנים שאינם יכולים להירדם אילולי נשמעים צלילי שירה וזמרה באזניהם, שכן זכרונם של הקטנים משירת המלאכים חזק יותר מאשר המבוגרים, שהרי לא חלף זמן רב מאז שהם שמעו אותה.

בדומה לזה, גם אנשים חולים נהנים ממוזיקה יותר מאנשים בריאים, כי חולשת גופם הגשמי מעוררת ומחזקת בהם את כוחותיהם הנפשיים והרי הם נזכרים ביתר שאת וביתר תוקף בשירת המלאכים ששמעו בעבר, ולכן גם למוזיקה יש השפעה גדולה יותר עליהם.

מנגנים יהודיים